

ΣΤΕ 2927/2016 [Χαρακτηρισμός ως μνημείων εγκαταστάσεων του βιομηχανικού συγκροτήματος της Ελληνικής Εριουργίας]

Περίληψη

-Το πρακτικό της Επιτροπής που διενήργησε την αυτοψία δεν αποτελεί πλημμέλεια της προσβαλλόμενης πράξεως, αφού το πόρισμα της αυτοψίας έχει την έννοια της παροχής μιας ευκρινέστερης εικόνας του ακινήτου στα μέλη του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων και από καμία διάταξη νόμου δεν επιβάλλεται να κοινοποιηθεί στους ιδιοκτήτες. Εξάλλου, το πόρισμα της Επιτροπής αυτοψίας καταλήγει στα ίδια συμπεράσματα με την εισήγηση της υπηρεσίας και μάλιστα, επαναλαμβάνοντας, με συνοπτικό τρόπο, την αιτιολογία της ως άνω εισηγήσεως. Συνεπώς, ο προβαλλόμενος λόγος περί παραβίασεως ουσιώδους τύπου είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

-Από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι η από 19-11-2008 εισήγηση της Διευθύνσεως Νεώτερης και Σύγχρονης Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς στηρίζεται σε πλήθος ιστορικών πηγών της εποχής, φωτογραφίες του χώρου, αεροφωτογραφία από την εποχή λειτουργίας του εργοστασίου (έτους 1929) αλλά και πιο πρόσφατη (έτους 2006). Επιπλέον, για την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξεως ελήφθη υπόψη και το από 6-7-2010 πόρισμα της επιτροπής αυτοψίας. Από τα ως άνω στοιχεία τεκμηριώνεται επαρκώς τόσο η ταύτιση της τοποθεσίας των επιμέρους κτιρίων του συγκροτήματος με τα κτίρια του αρχικού εργοστασίου παραγωγής της Ελληνικής Εριουργίας, όσο και η χρονολογία κατασκευής τους και η σημασία τους, είναι δε εμφανής ο διαχωρισμός των επίμαχων κτιρίων του βιομηχανικού συγκροτήματος "Ελληνική Εριουργία Α.Ε" στην Αλυσίδα Πατησίων από άλλα βιομηχανική κτίρια στην τοποθεσία "Ποδαράδες" της Νέας Ιωνίας. Εξάλλου, τα συμπεράσματα αυτά δεν έρχονται σε αντίθεση με όσα αναφέρονται στα κείμενα αρχαιολόγου, τα οποία επικαλείται και προσκομίζει η αιτούσα. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, οι ως άνω ισχυρισμοί της αιτούσας περί πλάνης περί τα πράγματα δεν αποδεικνύονται προσηκόντως και, συνεπώς, ο σχετικός λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

-Ο νόμος δεν απαγορεύει στη Διοίκηση, κατά την εκτίμηση της ιδιαίτερης αξίας των κτιρίων, να λαμβάνει υπόψη και παραμέτρους που αφορούν στην μορφή της ευρύτερης περιοχής, προκειμένου τα υπό χαρακτηρισμό ακίνητα να μπορούν να ενταχθούν ομαλά στο περιβάλλον τους. Συνεπώς, ο περί του αντιθέτου προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

Πρόεδρος: Αθ. Ράντος

Εισηγητής: *Μ.-Ελ. Κωνσταντινίδου*

Βασικές σκέψεις

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση της υπ' αριθμ. ΥΠΠΟΤ/ΔΝΣΑΚ/101649/2274/3.1.2011 αποφάσεως του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού (ΤΑΑΠ 25), με την οποία χαρακτηρίστηκαν ως μνημεία κτίρια και η καπνοδόχος του βιομηχανικού συγκροτήματος της Ελληνικής Εριουργίας Α.Ε., φερόμενης ιδιοκτησίας των Ελληνική Εριουργία Α.Ε., Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα Α.Β.Ε.Ε. (Ε.Β.Ο. - ΠΥΡΚΑΛ) και Ο.Σ.Κ. Α.Ε. στα Ο.Τ. 94168 και 94108 που περικλείονται από τις οδούς Κιλικίας - Τραλλέων - Λ. Ιωνίας - Αγ. Αντωνίου στα Πατήσια του Δήμου Αθηναίων του Νομού Αττικής.
3. Επειδή, η δεύτερη προσβαλλόμενη από 19-11-2008 εισήγηση της Διευθύνσεως Νεώτερης και Σύγχρονης Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς του Υπουργείου Πολιτισμού και το τρίτο προσβαλλόμενο υπ' αριθμ. 20/30-9-2010 πρακτικό του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων, απαραδέκτως προσβάλλονται αυτοτελώς, αφού, ως προπαρασκευαστικές πράξεις της πρώτης προσβαλλόμενης, στερούνται εκτελεστού χαρακτήρα (πρβλ. ΣτΕ 3949/2006).
4. Επειδή, η δίκη που άρχισε δια της ασκήσεως αιτήσεως ακυρώσεως από την αιτούσα κατά τον χρόνο που τελούσε υπό εκκαθάριση, νομίμως συνεχίζεται από την ίδια μετά την αναβίωσή της (πρβλ. ΣτΕ 121/2013).
5. Επειδή, η κρινόμενη αίτηση ασκείται με πρόδηλο έννομο συμφέρον και εν γένει παραδεκτώς από την αιτούσα, η οποία φέρεται ως ιδιοκτήτρια των κτισμάτων που χαρακτηρίστηκαν ως μνημεία με την προσβαλλόμενη απόφαση.
6. Επειδή, στο άρθρο 6 του ν. 3028/2002 (ΦΕΚ Α' 153) ορίζεται ότι: «Διακρίσεις ακινήτων μνημείων - Χαρακτηρισμός 1. Στα ακίνητα μνημεία περιλαμβάνονται: α) τα αρχαία που χρονολογούνται έως και το 1830, β) τα νεότερα πολιτιστικά αγαθά που είναι προγενέστερα των εκάστοτε τελευταίων εκατό χρόνων και χαρακτηρίζονται μνημεία λόγω της αρχιτεκτονικής, πολεοδομικής, κοινωνικής, εθνολογικής, λαογραφικής, τεχνικής, βιομηχανικής ή εν γένει ιστορικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής σημασίας τους, γ) τα νεότερα πολιτιστικά αγαθά που ανάγονται στην περίοδο των εκάστοτε τελευταίων εκατό ετών και χαρακτηρίζονται μνημεία λόγω της ιδιαίτερης αρχιτεκτονικής, πολεοδομικής, κοινωνικής, εθνολογικής, λαογραφικής, τεχνικής, βιομηχανικής ή εν γένει ιστορικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής σημασίας τους. 2. Ο χαρακτηρισμός ακινήτου μνημείου είναι δυνατόν να αφορά και κινητά που συνδέονται με ορισμένη χρήση του ακινήτου, τις χρήσεις που είναι σύμφωνες με το χαρακτήρα του ως μνημείου, καθώς και τον περιβάλλοντα χώρο ή στοιχεία αυτού. 3. ... 4. Τα αρχαία ακίνητα μνημεία προστατεύονται από το νόμο χωρίς να απαιτείται η έκδοση οποιασδήποτε

διοικητικής πράξης. Τα ακίνητα των περιπτώσεων β) και γ) της παραγράφου 1 χαρακτηρίζονται μνημεία με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της υπηρεσίας και γνώμη του Συμβουλίου και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. 5. Η εισήγηση κοινοποιείται απευθείας, με μέριμνα της Υπηρεσίας, στον κύριο, τον νομέα ή τον κάτοχο, ο οποίος μπορεί να υποβάλει αντιρρήσεις εντός δύο (2) μηνών από την κοινοποίηση ... 6. ... 7. Τα αποτελέσματα του χαρακτηρισμού επέρχονται από την κοινοποίηση ή τη δημοσίευση της ανακοίνωσης στην εφημερίδα και αίρονται εάν η απόφαση περί χαρακτηρισμού δεν δημοσιευθεί εντός ενός (1) έτους από αυτές. Εντός του ίδιου χρονικού διαστήματος απαγορεύεται κάθε επέμβαση ή εργασία στο υπό χαρακτηρισμό ακίνητο. 8. ... 9. Η απόφαση χαρακτηρισμού ακινήτου μνημείου που εκδίδεται σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους μπορεί να ανακληθεί μόνο για πλάνη περί τα πράγματα ... 10. ... 11. ...».

7. Επειδή, όπως έχει κριθεί (βλ. ΣτΕ 1785/2015 κ.ά.), κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, τα μνημεία, ως μαρτυρίες του ανθρώπινου βίου, που αφενός αποτελούν αναγκαίο παράγοντα για τη διαμόρφωση και τη διατήρηση της ιστορικής μνήμης και των συλλογικών ταυτοτήτων, καθώς και για τη διασφάλιση, χάριν των επερχόμενων γενεών, της ιστορικής συνέχειας και παράδοσης, και αφετέρου συμβάλλουν στην ποιότητα ζωής, συνιστούν ουσιώδες στοιχείο της πολιτιστικής κληρονομιάς, η προστασία της οποίας αποτελεί υποχρέωση της Πολιτείας και συγχρόνως, ενόψει και της διάταξης του άρθρου 24 παρ. 1 του Συντάγματος, όπως ήδη ισχύει, ευθύνη και δικαίωμα του καθενός. Ειδικότερα, τα ακίνητα μνημεία που ανάγονται στην περίοδο των εκάστοτε τελευταίων εκατό ετών χαρακτηρίζονται ως μνημεία λόγω της ιδιαίτερης σημασίας τους, η οποία μπορεί να είναι, μεταξύ άλλων, σημασία αρχιτεκτονική, όπως συμβαίνει π.χ. με τα οικοδομήματα που σημαδεύουν την εισαγωγή μιας σημαντικής περιόδου της αρχιτεκτονικής στον τόπο μας ή έχουν διακριθεί μέσα από την έγκυρη αρχιτεκτονική κριτική, ή αξία ιστορική, όταν πρόκειται για ακίνητο ή χώρο που συνδέεται με την πολιτική ή κοινωνική ή οικονομική ιστορία του νεότερου ελληνικού κράτους ή ορισμένης περιοχής και η διατήρησή του συμβάλλει στη διαφύλαξη της ιστορικής μνήμης. Περαιτέρω, κατά τον χαρακτηρισμό δεν εξετάζεται ούτε η έκταση των οικονομικών συνεπειών που μπορεί να προκληθούν στους ενδιαφερομένους, ούτε η τυχόν επίδραση του χαρακτηρισμού στις νομικές σχέσεις μεταξύ ιδιωτών, αφού η επιδιωκόμενη με τις ανωτέρω διατάξεις διαφύλαξη, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, του προστατευόμενου εννόμου αγαθού αποτελεί υποχρέωση της Διοίκησης, κατά ρητή συνταγματική επιταγή. Τέλος, η νομιμότητα των διοικητικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων ελέγχεται από τον ακυρωτικό δικαστή, τόσο ως προς την πληρότητα της αιτιολογίας όσο και ευθέως για την ορθή εφαρμογή του νόμου, εφόσον από τα στοιχεία του φακέλου διαπιστώνεται, με βάση και τα

διδάγματα της κοινής πείρας, ότι δεν συντρέχουν τα κριτήρια που προβλέπονται από το νόμο για τον χαρακτηρισμό.

8. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Με την υπ' αριθμ. ΑΠ 34-Τ2/8892/20.4.2007 αίτηση του Ο.Σ.Κ. προς την Εφορεία Νεωτέρων Μνημείων Αττικής του Υπουργείου Πολιτισμού ζητήθηκε η άδεια για την κατεδάφιση κτιρίων ιδιοκτησίας του στο Ο.Τ. 94168 επί των οδών Αγίου Αντωνίου και Λεωφόρου Ιωνίας στην Αθήνα, με σκοπό την ανέγερση του 68^{ου} Γυμνασίου Αθηνών και διδακτηρίων Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Στην αίτηση αυτή ο Ο.Σ.Κ. επανήλθε με το υπ' αριθμ. ΕΓ 34-00/12606/20.5.2008 έγγραφο του. Στη συνέχεια, με το από 12.6.2008 εισηγητικό σημείωμα της Εφορείας Νεώτερων Μνημείων Αττικής του Υπουργείου Πολιτισμού, προτάθηκε ο χαρακτηρισμός ως μνημείων: α) των κτιρίων 7 και 15-22, χωρίς τα μεταγενέστερα προσκτίσματα, όπου υφίστανται, εκτός του κυρίου όγκου αυτών, β) του κελύφους των κτιρίων 6, 9, 11, 12, 13, 14, γ) του κελύφους των κτιρίων 4, 5 και 8 με διατήρηση του στατικού τους φορέα, δ) των εξωτερικών τοίχων του κτιρίου 23-24, ε) της καμινάδας του εργοστασίου, ενώ προτάθηκε ο μη χαρακτηρισμός ως μνημείων των κτισμάτων 1, 2 και 3. Ακολουθώντας, ο φάκελος διαβιβάστηκε στη Διεύθυνση Νεώτερης και Σύγχρονης Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς του ίδιου Υπουργείου προκειμένου να εισαγάγει το θέμα στο Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων. Με την από 19.11.2008 εισήγηση της εν λόγω Διευθύνσεως προτάθηκε ο μη χαρακτηρισμός ως μνημείων των κτιρίων 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, των ερειπίων στη θέση 23, 24 και του φέροντος οργανισμού από οπλισμένο σκυρόδεμα στη θέση 25, αλλά ο χαρακτηρισμός ως μνημείων του κελύφους των κτιρίων 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, της καπνοδόχου 19 και του κελύφους του κτιρίου 9 με διατήρηση του στατικού του φορέα, χωρίς τα μεταγενέστερα προσκτίσματα, όπου υφίστανται, εκτός του κυρίου όγκου αυτών. Η εισήγηση αυτή διαβιβάστηκε στους φερόμενους ως ιδιοκτήτες με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΔΙΝΣΑΚ/57655/1654/ 19.11.2008 έγγραφο της υπηρεσίας. Περαιτέρω, η υπόθεση διαβιβάστηκε στο Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων, το οποίο, με το υπ' αριθμ. 11/9.4.2009 πρακτικό του ανέβαλε τη γνωμοδότησή του προκειμένου να διενεργηθεί αυτοψία από μέλη του Συμβουλίου και να αξιολογηθεί η κατάσταση του συγκροτήματος. Η Επιτροπή για την διενέργεια της εν λόγω αυτοψίας συγκροτήθηκε με την υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΔΙΝΣΑΚ/49829/1080/22.6.2010 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και με το από 6.7.2010 πρακτικό της, μετά τη διενέργεια της αυτοψίας, πρότεινε τον μη χαρακτηρισμό ως μνημείων των κτιρίων 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, των ερειπίων στη θέση 23, 24 και του φέροντος οργανισμού από οπλισμένο σκυρόδεμα στη θέση 25 διότι: α) οι κατά τη διάρκεια των χρόνων πολλαπλές μετατροπές και προσθήκες σε αυτά έχουν μεταβάλει και αλλοιώσει οριστικά την αρχική τους αυθεντική μορφή, β) δεν διαθέτουν αξιόλογα αρχιτεκτονικά ή άλλα στοιχεία και γ) η κατάσταση πολλών εξ αυτών είναι επισφαλής.

Παράλληλα, όμως, πρότεινε τον χαρακτηρισμό ως μνημείων του κελύφους των κτιρίων 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, της καπνοδόχου 19 και του κελύφους του κτιρίου 9 με διατήρηση του στατικού του φορέα, χωρίς τα μεταγενέστερα προσκτίσματα, όπου υφίστανται, εκτός του κυρίου όγκου αυτών διότι: α) συνθέτουν ένα ιδιαίτερης αξίας σύνολο βιομηχανικής αρχιτεκτονικής, β) αποτελούν σημαντικά τεκμήρια της βιομηχανικής ανάπτυξης και υποδομής των αρχών του 20^{ου} αιώνα και γ) δίνουν πολλές και σημαντικές πληροφορίες σχετικά με τον αρχιτεκτονικό και πολεοδομικό σχεδιασμό, τις κατασκευαστικές μεθόδους και την τεχνολογία της εποχής». Κατόπιν αυτού, με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟΤ/ΔΙΝΕΣΑΚ/68327/1489/ 14.7.2010 έγγραφο της Διευθύνσεως Νεώτερης και Σύγχρονης Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς το ζήτημα εισήχθη εκ νέου για γνωμοδότηση στο Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων και ειδοποιήθηκαν σχετικά οι ενδιαφερόμενοι, μεταξύ των οποίων και η αιτούσα. Ακολούθως, με τις από 13.9.2010 και 17.9.2010 αιτήσεις της Ελληνικής Εριουργίας Α.Ε. και του Ο.Σ.Κ. Α.Ε. ζητήθηκε η παράστασή τους στη Συνεδρίαση του Συμβουλίου. Το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων με το υπ' αριθμ. 20/30.9.2010 πρακτικό του (θέμα 9^ο), αφού έλαβε υπόψη όλα τα παραπάνω στοιχεία και άκουσε τις απόψεις των εκπροσώπων των φερόμενων ως ιδιοκτητών, μεταξύ των οποίων και της αιτούσας, εισηγήθηκε: α) κατά πλειοψηφία τον χαρακτηρισμό ως μνημείων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 1γ του ν. 3028/2002, του κελύφους των κτιρίων 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, της καπνοδόχου 19 και του κελύφους του κτιρίου 9, με διατήρηση του στατικού του φορέα, χωρίς τα μεταγενέστερα προσκτίσματα, όπου υφίστανται, εκτός του κυρίου όγκου αυτών και β) ομόφωνα τον μη χαρακτηρισμό ως μνημείων των κτιρίων 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, των ερειπίων στη θέση 23, 24 και του φέροντος οργανισμού από οπλισμένο σκυρόδεμα στη θέση 25 του βιομηχανικού συγκροτήματος. Ακολούθως, με βάση τα ανωτέρω, εκδόθηκαν: α) η υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΔΝΣΑΚ/2039/28/3.1.2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, με την οποία αποφασίστηκε ο μη χαρακτηρισμός ως μνημείων των κτιρίων 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, των ερειπίων στη θέση 23, 24 και του φέροντος οργανισμού από οπλισμένο σκυρόδεμα στη θέση 25 του βιομηχανικού συγκροτήματος της «Ελληνικής Εριουργίας Α.Ε.» και β) η υπ' αριθμ. ΥΠΠΟΤ/ΔΝΣΑΚ/101649/2274/3.1.2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού (ΦΕΚ Τεύχος ΑΑΠ 25/22.2.2011), με την οποία αποφασίστηκε ο χαρακτηρισμός ως μνημείων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 1γ του ν. 3028/2002, του κελύφους των κτιρίων 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, της καπνοδόχου 19 και του κελύφους του κτιρίου 9, με διατήρηση του στατικού του φορέα, χωρίς τα μεταγενέστερα προσκτίσματα, όπου υφίστανται, εκτός του κυρίου όγκου αυτών της ίδιας ως άνω βιομηχανικής εγκατάστασης. Της τελευταίας αυτής αποφάσεως ήδη ζητείται η ακύρωση με την κρινόμενη αίτηση.

9. Επειδή, προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση

- ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, και ειδικότερα, κατά παράβαση του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης. Και τούτο, διότι η αιτούσα δεν έλαβε γνώση του πορίσματος της αυτοψίας που διενεργήθηκε από την ειδικώς προς τούτο συγκροτηθείσα Επιτροπή, την αιτίαση δε αυτή εξέφρασε η αιτούσα στην από 30.9.2010 συνεδρίαση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων, κατά την οποία παραστάθηκε και ανέπτυξε τις απόψεις της περί του χαρακτηρισμού ή μη των επίμαχων κτιρίων ως μνημείων.
10. Επειδή, στο δικόγραφο της κρινομένης αιτήσεως η αιτούσα συνομολογεί ότι έλαβε πλήρη γνώση της από 19.11.2008 εισηγήσεως της υπηρεσίας με την οποία προτάθηκε ο χαρακτηρισμός ως μνημείων κτιρίων που φέρονται να ανήκουν στην ιδιοκτησία της, όπως επιτάσσει η προπαρατεθείσα διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 6 του ν. 3028/2002. Επιπλέον δε η αιτούσα συνομολογεί ότι με το υπ' αριθμ. 324/27.1.2009 υπόμνημά της υπέβαλε τις απόψεις της ενώπιον του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων ζητώντας την απόρριψη της εισηγήσεως, ακολούθως δε, μετά και την διενέργεια της αυτοψίας από τα μέλη του Συμβουλίου, κλήθηκε εκ νέου για να παραστεί ενώπιον του Συμβουλίου στη συνεδρίαση της 30.9.2010 και πράγματι παρέστη δια των εκπροσώπων της, ζητώντας τον μη χαρακτηρισμό των επίμαχων κτιρίων ως μνημείων. Με τα δεδομένα αυτά, οι ουσιώδεις τύποι που τάσσονται από το άρθρο 6 του ν. 3028/2002 τηρήθηκαν, η δε αιτούσα εξέφρασε τις απόψεις της πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης πράξεως έχοντας λάβει πλήρη γνώση των κρίσιμων στοιχείων του φακέλου. Το γεγονός δε ότι στην αιτούσα δεν κοινοποιήθηκε ειδικώς το πρακτικό της Επιτροπής που διενήργησε την αυτοψία δεν αποτελεί πλημμέλεια της προσβαλλομένης πράξεως, αφού το πόρισμα της αυτοψίας έχει την έννοια της παροχής μιας ευκρινέστερης εικόνας του ακινήτου στα μέλη του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων και από καμία διάταξη νόμου δεν επιβάλλεται να κοινοποιηθεί στους ιδιοκτήτες. Εξάλλου, ότι το από 6-7-2010 πόρισμα της επιτροπής αυτοψίας καταλήγει στα ίδια συμπεράσματα με την από 19-11-2008 εισήγηση της υπηρεσίας και μάλιστα, επαναλαμβάνοντας, με συνοπτικό τρόπο, την αιτιολογία της ως άνω εισηγήσεως (πρβλ. και ΣτΕ 3872/2007 σκ. 7-8). Συνεπώς, ο προβαλλόμενος λόγος περί παραβιάσεως ουσιώδους τύπου είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.
11. Επειδή, προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά πλάνη περί τα πράγματα, αφού πεπλανημένα τόσο η από 19-11-2008 εισήγηση της Διευθύνσεως Νεώτερης και Σύγχρονης Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς όσο και η εισήγηση της μετέπειτα συσταθείσας επιτροπής αυτοψίας συγχέουν τις εγκαταστάσεις της Ελληνικής Εριουργίας στην περιοχή «Ποδαράδες» της Αττικής (Περισσός - Νέα Ιωνία) με τον περιορισμένης σημασίας βιομηχανικό χώρο του εν θέματι εργοστασίου στην περιοχή «Αλυσίδα» στα Πατήσια. Ειδικότερα αμφισβητείται η ακρίβεια συγκεκριμένων χωρίων των υπηρεσιακών εισηγήσεων, τα οποία αφορούν στον χρόνο κατασκευής, τον

τρόπο επεκτάσεως, στην δραστηριότητα και την εν γένει σημασία των επίμαχων βιομηχανικών εγκαταστάσεων και προβάλλεται ότι τα δεδομένα που αναφέρονται στα υπηρεσιακά αυτά έγγραφα συγχέουν τα κτίρια του εργοστασίου της αιτούσας στα Πατήσια τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις που βρίσκονταν στην περιοχή Ποδαράδες της Ν. Ιωνίας.

12. Επειδή, στο από 19.11.2008 εισηγητικό σημείωμα της Διεύθυνσης Νεώτερης και Σύγχρονης Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς αναφέρονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: «Το 1910 οι αδελφοί Κυρκίνη - Νικόλαος, Κωνσταντίνος και Γεώργιος - ίδρυσαν ανεξάρτητη εταιρία με την επωνυμία «Ομόρρυθμος Εμπορική Εταιρία Αδελφών Κυρκίνη» στην περιοχή Αλυσίδα στα Πατήσια, η οποία δραστηριοποιείτο στην κατασκευή και πώληση μάλλινων υφασμάτων. Το 1920 το εργοστάσιο διαθέτει εγκαταστάσεις κλωστηρίου εγχώριων ερίων και υφαντηρίου μάλλινων ειδών. Διαθέτοντας δύναμη 1600 ατράκτων και 60 αργαλειών είναι ένα εκ των ελαχίστων εργοστασίων μεγάλης παραγωγής. Τα μηχανήματά του, αγγλικής, βελγικής και γαλλικής προέλευσης, είναι αυτόματα, ενώ οι μηχανικές του εγκαταστάσεις έχουν κατασκευαστεί προ τετραετίας, δηλαδή το 1916. Απασχολεί, για την εποχή του, μεγάλο αριθμό εργατικού προσωπικού, ήτοι 200 εργάτες εκ των οποίων 150 είναι γυναίκες. Το 1922 ιδρύθηκε τμήμα Ταπητουργίας με 40 αργαλειούς. Στα επόμενα χρόνια η εταιρία φτάνει στο απόγειο της οικονομικής της ανάπτυξης. Αγοράστηκαν εκτάσεις στην τοποθεσία «Ποδαράδες» της Αττικής και στη Νέα Ιωνία, όπου οι συνθήκες εγκατάστασης βιομηχανικών μονάδων ήταν ευνοϊκές (ύπαρξη συγκοινωνιακής υποδομής, άφθονου νερού) και επεκτάθηκε η επιχείρηση και σε άλλους τομείς της κλωστοϋφαντουργίας. Το 1918 στήθηκε το πλυντήριο της Εριουργίας στον Περισσό ..., το 1919 ιδρύθηκε εργοστάσιο Μεταξουργίας («Ελληνική Μεταξουργία Α.Ε.») ..., το 1924 ιδρύθηκε, λόγω των αυξημένων απαιτήσεων σε κινητήρια δύναμη των παραπάνω μονάδων, εργοστάσιο ηλεκτροπαραγωγής («Ηλεκτροβιομηχανική Α.Ε.») και ο εργατικός συνδικαλισμός, το 1925 - 1926 οικοδομήθηκαν το εργοστάσιο Κοπής και Ραφής στρατιωτικών και πολιτικών ενδυμάτων, το Ξυλουργείο, το Μηχανουργείο, το Σιδηρουργείο, διώροφο εργοστάσιο Ταπητουργίας («Ελληνική Ταπητουργία Α.Ε.») και το μνημειώδες κτήριο της Βαμβακουργίας (τέως «ΚΛΩΣΤΗΡΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ Α.Ε.») ... που έχει χαρακτηριστεί ως νεότερο μνημείο ... Στη συνέχεια μια σειρά από γεγονότα που αφορούν την επιχείρηση οδηγούν την ΕΤΕ το 1928 να γίνει ο κύριος μέτοχος αναλαμβάνοντας τον έλεγχο της εταιρίας και τελικά το 1953-1954 η Εριουργία διακόπτει τη λειτουργία της λόγω των συνεχιζόμενων οικονομικών δυσκολιών, ενώ τα ακίνητα ήταν υποθηκευμένα. Το εργοστάσιο στα Πατήσια επαναλειτούργησε στις περιόδους 1961-1979 και 1981-86. Το 1983 η Εριουργία που το σύνολο των μετοχών της ανήκε πλέον στην ΠΥΡΚΑΛ κρατικοποιήθηκε. Σήμερα υφίσταται ως τμήμα ανενεργό της «Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα Α.Β.Ε.Ε. (ΕΒΟ - ΠΥΡΚΑΛ)» με μόνο περιουσιακό στοιχείο το εργοστάσιο στα Πατήσια ... Το πρώτο ιδιόκτητο εργοστάσιο των

αδελφών Κυρκίνη, σε σχέδια του μηχανικού Νικόλαου Σχινά του 1913 ..., αποτελείται από δύο εν σειρά επιμήκεις ενιαίους χώρους, διακριτούς ως προς τη δίκλινη στέγασή τους, με ενδιάμεση σειρά πυκνά τοποθετημένων υποστυλωμάτων. Τον αρχικό πυρήνα συμπληρώνουν το μηχανοστάσιο εντός του οποίου στεγάζεται ο ατμοκίνητος λέβητας, που παράγει την απαραίτητη ενέργεια και θέτει σε κίνηση τα πρώτα μηχανήματα του εργοστασίου, καθώς και η υψίκορμη πλινθόκτιστη καμινάδα για την απαγωγή των καυσαερίων. Επομένως το συγκρότημα διαθέτει τμήμα Κλωστηρίου, Υφαντουργίας και Κινήσεως του εργοστασίου. Οι εγκαταστάσεις είναι χωροθετημένες έκκεντρα σε ορθογωνικού σχήματος και μικρής έκτασης οικόπεδο που περιφράσσεται με χαμηλό μανδρότοιχο ... Βάσει της εικόνας των υφιστάμενων εγκαταστάσεων μπορεί να ταυτιστεί με βεβαιότητα η αρχική μονάδα με τα κτήρια 19-20 ... και το πρώτο μηχανοστάσιο με το κτήριο 18 ... Επισημαίνεται ωστόσο ότι, αναφορικά με τον αρχικό πυρήνα του Κλωστηρίου - Υφαντουργείου (κτήρια 19-20), εντοπίζονται ουσιαστικές διαφορές μεταξύ του εγκεκριμένου σχεδίου και της υλοποιηθείσας κατάστασης ... Το 1919, σύμφωνα με τα πρακτικά της επιχείρησης, πραγματοποιείται βελτίωση και επαύξηση των υφιστάμενων εγκαταστάσεων ... Σε φωτογραφία του 1923 διαπιστώνεται ότι στην πρώτη φάση ευημερίας της επιχείρησης οι επεκτάσεις πραγματοποιούνται σε συνέχεια των υπάρχουσών εγκαταστάσεων ... Η σύγκριση των αναφερόμενων στα πρακτικά διαστάσεων με αυτές των υφιστάμενων κτηρίων, που φαίνονται στο τοπογραφικό διάγραμμα, καθιστά ως πιο πιθανή την αντιστοιχία του Υφαντηρίου με κάποια από τις μονάδες 21-22 ή 23-24 ... και του Στεγνωτηρίου με το κτίσμα 17 ... Το 1920-21, σύμφωνα με τα πρακτικά, συνεχίζεται το πρόγραμμα επέκτασης των εγκαταστάσεων ... Σε φωτογραφία του 1923 απεικονίζεται ένα επίμηκες κτήριο με οδοντωτή οροφή ... σε συνέχεια του πρώτου οικοδομικού συνόλου προς τη νότια πλευρά της ιδιοκτησίας ... Το κτήριο αυτό χωρικά αντιστοιχεί στο χώρο 25 ..., ενώ στον ανατολικό τοίχο - όριο της ιδιοκτησίας διασώζεται το περίγραμμα οδοντωτής οροφής ... Επομένως, μπορεί να ταυτιστεί με βεβαιότητα το Νέο Εργοστάσιο με τη θέση αυτή και κατά πάσα πιθανότητα αυτό ήταν το κτήριο που καταστράφηκε στην πυρκαγιά του 1950 ... Το 1922-23, σύμφωνα με τα πρακτικά, εγκαθίστανται στο εργοστάσιο νέα τμήματα: α) Πλεκτικής και Φανελοποιίας και β) Ταπητουργίας, τα οποία προαπαιτούσαν την επέκταση των υφιστάμενων εγκαταστάσεων ... Το 1924, σύμφωνα με την εκτίμηση της αξίας του εργοστασίου σε εγκαταστάσεις, που αναφέρεται στα πρακτικά της επιχείρησης, υφίστανται Νηματουργείο, Υφαντουργείο, Πλυντήριο Βαφείου, Ταπητουργείο, Μηχανουργείο και Συνεργείο ... Σε αεροφωτογραφία του 1929 της ευρύτερης περιοχής απεικονίζονται οι εγκαταστάσεις της Ελληνικής Εριουργίας στα Πατήσια ... Όπως καθίσταται φανερό από τη φωτογραφία του 1929, η κτιριακή ανάπτυξη του εργοστασίου έχει σχεδόν ολοκληρωθεί, δεδομένου ότι αναγνωρίζονται τα περισσότερα κελύφη τα οποία διασώζονται

έως σήμερα ... Στην διαμορφωμένη κατάσταση του δομημένου χώρου διαπιστώνεται η επιλογή της τοποθέτησης των κτηρίων σε περίκλειστη διάταξη, όπου η κύρια λειτουργία του εργοστασίου, με τα μεγάλης κλίμακας κτήρια, χωροθετείται στο κεντρικό τμήμα του ... Επιμέρους κτήρια, μικρότερης κλίμακας, αναπτύσσονται εν σειρά κατά μήκος των τριών πλευρών της ιδιοκτησίας (βορινής, ανατολικής και νότιας), διαμορφώνοντας με τους εξωτερικούς τους τοίχους το όριο αυτής ... Σχετικά με τα λειτουργούντα τμήματα της επιχείρησης γνωρίζουμε ότι, πέραν των αιθουσών κλωστηρίων, υφαντουργείων και μηχανοστασίων για την παραγωγή της απαιτούμενης ενέργειας, υφίστανται Πλυντήριο, Βαφείο, Στεγνωτήριο, Φινιστήριο, Συνεργείο και Μηχανουργείο ... Η διερεύνηση των τυπολογικών και μορφολογικών χαρακτηριστικών, καθώς και των δομικών συστημάτων των επιμέρους οικοδομημάτων, καθώς και η συγκριτική εξέταση με κτήρια συγγενούς μορφολογίας των βιομηχανικών μονάδων της Νέας Ιωνίας ... οδηγεί σε συμπεράσματα αναφορικά με την ταξινόμησή τους σε ομάδες που ανήκουν στην ίδια οικοδομική φάση ή κατηγορία. Ως εκ τούτου μπορεί να διατυπωθεί με σαφήνεια ότι έντονη οικοδομική δραστηριότητα παρατηρείται στις περιόδους 1919-1922 και 1923-1924, με περιορισμένες προσθήκες χώρων σε μεταγενέστερη χρονική φάση ... Στην πρώτη ομάδα, αυτή της περιόδου 1919-1922, εντάσσονται κτήρια στα οποία γίνεται ευρεία εφαρμογή των παραδοσιακών υλικών και μεθόδων κατασκευής (πέτρας, ξύλου). Στη δεύτερη ομάδα, αυτή της περιόδου 1923-1924, εντάσσονται κτήρια στα οποία εφαρμόζονται μέθοδοι κατασκευής πρωτοποριακές για την εποχή τους (χρήση οπλισμένου σκυροδέματος) ... Το σημαντικότερο σε όγκο και αρχιτεκτονική παρουσία κτίσμα του συγκροτήματος είναι η διώροφη κεντρική μονάδα (κτήριο 8) ... ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΥΠΑΡΧΟΥΣΑΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ Σχηματική περιγραφή Από τα κτίρια που απαρτίζουν την παλιά βιομηχανική μονάδα: Τα 1, 2 και 3 είναι νεώτερες και πρόχειρες κατασκευές χωρίς αρχιτεκτονικό ιστορικό ή άλλο ενδιαφέρον. Τα 5, 6 και 7 είναι κτίρια μεταγενέστερα των αρχικών περιόδων, κατασκευασμένα προφανώς μετά την πυρκαγιά του 1950 με σκελετό από εμφανές οπλισμένο σκυρόδεμα και α) δεν διαθέτουν αρχιτεκτονικά ή άλλα στοιχεία άξια να διατηρηθούν, β) για να αποκατασταθούν θα απαιτείτο μεταξύ άλλων σημαντική ενίσχυση του φέροντος οργανισμού ..., γεγονός που θα μετέβαλε την μορφολογία τους και θα ακύρωνε τους πιθανούς λόγους για τους οποίους αποφασίστηκε η διατήρησή τους. Τα 8, 10, 11, 12, 13, 14 είναι κτίσματα χωρίς ιδιαιτερότητα, δεν προσφέρουν αρχιτεκτονικά ή άλλα στοιχεία άξια να διατηρηθούν και η κατάστασή τους εξαιτίας της αποικοδόμησης και της φθοράς είναι ιδιαίτερος επισφαλής. Στη θέση 23, 24 δεν έχουν απομείνει παρά μόνο τμήματα της βορειοδυτικής περιμετρικής τοιχοποιίας ποσοτικά και ποιοτικά μη αξιοποιήσιμα. Στη θέση 25 παραμένει μόνο ο σκελετός κτιρίου προφανώς μεταγενέστερου του 1950. Το 9, όπως και τα 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, μαζί

με την καμινάδα 19 είναι, αφαιρώντας τα προσκτίσματα, σε ικανοποιητική και αναστρέψιμη (αν παρθούν άμεσα μέτρα) κατάσταση ενώ ταυτόχρονα διατηρούν σημαντικά στοιχεία σε πολλά επίπεδα δομικής κατασκευής και λειτουργίας ... ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ Οι εγκαταστάσεις της Ελληνικής Εριουργίας, παρά το ότι έχουν υποστεί τη φθορά του χρόνου και δεχθεί επεμβάσεις (προσθήκες κτισμάτων και άλλων στοιχείων, μετατροπές όψεων, χώρων και υλικών), σε ορισμένα τμήματά τους διατηρούν το αρχικό κέλυφος και κυρίως μέσω αυτού μεταφέρουν στη σημερινή εποχή το αρχιτεκτονικό και τεχνολογικό υπόβαθρο της περιόδου της κατασκευής και λειτουργίας τους, αν και δεν έχει διασωθεί ο μηχανολογικός εξοπλισμός σε κανένα κτίριο. Σοβαρά προβλήματα στατικότητας λόγω διάβρωσης του οπλισμένου σκυροδέματος και των ξύλινων ή μεταλλικών δομικών και μη στοιχείων, των στεγών και της τοιχοποιίας, με καταστροφή του συνεκτικού κονιάματος και των επιχρισμάτων σε πολλά από αυτά, επιβάλλουν την προσεκτική επιλογή εκείνων που μπορούν να αποκατασταθούν ... Πρέπει επίσης να συνυπολογιστεί ότι η ευρύτερη περιοχή που στις αρχές του περασμένου αιώνα αποτύπωνε τα τυπικά χαρακτηριστικά μιας εξέλιξης που καθοριζόταν άμεσα σε πολεοδομικό και κοινωνικό επίπεδο από μια βιομηχανική ανάπτυξη καθυστερημένη και χωρίς σχεδιασμό, σήμερα έχει οριστικά μεταβάλει το χαρακτήρα της σε οικιστικό. Έτσι, εξαιτίας των προβλημάτων που η περιοχή μεταφέρει από το παρελθόν ασφυκτιά από έλλειψη κοινόχρηστων χώρων και χαρακτηρίζεται από εξαιρετικά μεγάλη πυκνότητα δομημένου χώρου και κατοίκων ανά τετραγωνικό μέτρο. Στη συγκεκριμένη περίπτωση η εξασφάλιση της ιστορικής συνέχειας της περιοχής σε πολεοδομικό, οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο και η διαφύλαξη στοιχείων της διαχρονικής της ταυτότητας μπορεί να προκύψει μέσα από τη διατήρηση και αποκατάσταση κτιρίων που αποτελούν τμήματα του εργοστασίου με αντίστοιχο ευρύτερο πολεοδομικό σχεδιασμό που θα τα επανεντάσσει λειτουργικά στο χώρο και στις σημερινές ανάγκες, συνεπώς θα εξασφαλίζει και το μέλλον της περιοχής». Με τα δεδομένα αυτά, η εν λόγω Διεύθυνση εισηγήθηκε τον μη χαρακτηρισμό ως νεότερων μνημείων των κτιρίων 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, των ερειπίων στη θέση 23, 24 και του φέροντος οργανισμού από οπλισμένο σκυρόδεμα στη θέση 25. Αντιθέτως, η εν λόγω υπηρεσία εισηγήθηκε τον χαρακτηρισμό ως νεοτέρων μνημείων των κελύφων των κτιρίων 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, της καπνοδόχου 19 και του κελύφους του κτιρίου 9 με διατήρηση του στατικού του φορέα, χωρίς τα μεταγενέστερα ισόγεια προσκτίσματα, όπου υφίστανται, εκτός του κυρίου όγκου αυτών διότι: α) συνθέτουν ένα ιδιαίτερης αξίας σύνολο βιομηχανικής αρχιτεκτονικής, β) αποτελούν σημαντικά τεκμήρια της βιομηχανικής ανάπτυξης και υποδομής των αρχών του 20^{ου} αιώνα, γ) δίνουν πολλές πληροφορίες σχετικά με τον αρχιτεκτονικό και πολεοδομικό σχεδιασμό, τις κατασκευαστικές μεθόδους και την τεχνολογία της εποχής. Ακολούθως, το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων, στηριζόμενο στο ως άνω εισηγητικό

- σημείωμα και στο από 6.7.2010 πόρισμα της επιτροπής αυτοψίας, αφού άκουσε τους εκπροσώπους της αιτούσας και του Ο.Σ.Κ. και μετά από διαλογική συζήτηση, με το από 20/30.9.2010 πρακτικό του συντάχθηκε με την εισήγηση της υπηρεσίας ως προς τον χαρακτηρισμό των ίδιων κτιρίων ως μνημείων με την αιτιολογία ότι «συνθέτουν ένα ιδιαίτερης αξίας σύνολο βιομηχανικής αρχιτεκτονικής, αποτελούν σημαντικά τεκμήρια της βιομηχανικής ανάπτυξης και υποδομής των αρχών του 20^{ου} αιώνα και δίνουν πολλές και ανεκτίμητες πληροφορίες σχετικά με τον αρχιτεκτονικό και πολεοδομικό σχεδιασμό, τις κατασκευαστικές μεθόδους και την τεχνολογία της εποχής».
13. Επειδή, από τα ανωτέρω καθώς και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι η από 19-11-2008 εισήγηση της Διευθύνσεως Νεώτερης και Σύγχρονης Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς στηρίζεται σε πλήθος ιστορικών πηγών της εποχής, φωτογραφίες του χώρου, αεροφωτογραφία από την εποχή λειτουργίας του εργοστασίου (έτους 1929) αλλά και πιο πρόσφατη (έτους 2006). Επιπλέον, για την έκδοση της προσβαλλομένης πράξεως ελήφθη υπόψη και το από 6-7-2010 πόρισμα της επιτροπής αυτοψίας. Από τα ως άνω στοιχεία τεκμηριώνεται επαρκώς τόσο η ταύτιση της τοποθεσίας και των επιμέρους κτιρίων του συγκροτήματος με τα κτίρια του αρχικού εργοστασίου παραγωγής της Ελληνικής Εριουργίας, όσο και η χρονολογία κατασκευής τους και η σημασία τους, είναι δε εμφανής ο διαχωρισμός των επίμαχων κτιρίων του βιομηχανικού συγκροτήματος «Ελληνική Εριουργία Α.Ε.» στην Αλυσίδα Πατησίων από άλλα βιομηχανικά κτίρια στην τοποθεσία «Ποδαράδες» της Νέας Ιωνίας. Εξάλλου, τα συμπεράσματα αυτά δεν έρχονται σε αντίθεση με όσα αναφέρονται στα κείμενα αρχαιολόγου, τα οποία επικαλείται και προσκομίζει η αιτούσα. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, οι ως άνω ισχυρισμοί της αιτούσας περί πλάνης περί τα πράγματα δεν αποδεικνύονται προσηκόντως και, συνεπώς, ο σχετικός λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.
14. Επειδή, τέλος, προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 6 του ν. 3028/2002 και με αντιφατική αιτιολογία, αφού από τα στοιχεία του φακέλου και στα κείμενα των υπηρεσιακών εισηγήσεων δεν τεκμηριώνεται ότι τα κτίρια που χαρακτηρίστηκαν ως μνημεία έχουν ιδιαίτερη σημασία για την βιομηχανική αρχιτεκτονική. Δεδομένου, μάλιστα, ότι, όπως γίνεται δεκτό από το πρακτικό του Συμβουλίου, «ο μηχανολογικός εξοπλισμός δεν διασώζεται σε κανένα κτήριο» (σελ. 55 και 57 του πρακτικού) και ότι «πρόκειται για κτίσματα που οικοδομήθηκαν στο πλαίσιο μιας καθυστερημένης και χωρίς σχεδιασμό βιομηχανικής ανάπτυξης», τα συγκεκριμένα ακίνητα στερούνται οποιασδήποτε ιδιαίτερης αξίας, αφού το κέλυφος και μόνο ενός βιομηχανικού κτιρίου δεν μπορεί εξ ορισμού να αποτελεί μαρτυρία βιομηχανικής δραστηριότητας, ενώ δεν τεκμηριώνεται ούτε η ιδιαίτερη σημασία των επίμαχων κτιρίων ως αρχιτεκτονικών έργων. Τέλος, η έλλειψη κοινόχρηστων χώρων στην περιοχή και η οικιστική πυκνότητα, όπως αναφέρονται στην σελ. 57 του πρακτικού του

- Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων, δεν αποτελούν κατά νόμο κριτήρια για τον χαρακτηρισμό κτιρίων ως μνημείων ή μη.
15. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου, το περιεχόμενο των υπηρεσιακών εισηγήσεων, το από 6-7-2010 πόρισμα της αυτοψίας των μελών του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων στο χώρο και το υπ' αριθμ. 20/30-9-2010 πρακτικό του Συμβουλίου αυτού, όπως παρατίθενται σε προηγούμενη σκέψη, αιτιολογείται επαρκώς η, κατά το άρθρο 6 παρ. 1γ του ν. 3028/2002, ύπαρξη ιδιαίτερης αρχιτεκτονικής, πολεοδομικής, τεχνικής, βιομηχανικής και εν γένει ιστορικής σημασίας των κτιρίων, τα οποία χαρακτηρίζονται ως μνημεία με την ήδη προσβαλλόμενη απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού. Εξάλλου, ο νόμος δεν απαγορεύει στη Διοίκηση, κατά την εκτίμηση της ιδιαίτερης αξίας των κτιρίων, να λαμβάνει υπόψη και παραμέτρους που αφορούν στη μορφή της ευρύτερης περιοχής, προκειμένου τα υπό χαρακτηρισμό ακίνητα να μπορούν να ενταχθούν ομαλά στο περιβάλλον τους. Συνεπώς, ο περί του αντιθέτου προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Τέλος, εφόσον η κατά τα ανωτέρω νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη κρίση της Διοικήσεως, δεν έρχεται σε αντίθεση προς τα διδάγματα της κοινής πείρας, η περαιτέρω αμφισβήτηση των ουσιαστικών αξιολογήσεων της Διοικήσεως ως προς τη σημασία των κτιρίων δεν υπόκειται στον ακυρωτικό έλεγχο και οι σχετικοί ισχυρισμοί είναι απορριπτέοι ως απαράδεκτοι (πρβλ. ΣτΕ 2932/2012).
16. Επειδή, ενόψει των ανωτέρω, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να απορριφθεί.